

BOG

Piše: Damir Modrić,
održivi utopist

Prošlo je pedesetak godina od kada sam se na nagovor majke upustio u pohađanje vjeronauka u mjesnoj crkvi...

Uvod

Promišljajući temu shvatio sam koliko je intimna i koliko poimanja Boga odudaraju jedna od drugih. Iako se milijuni sljedbenika svake religije kunu da prate isti koncept i jednako shvaćaju Božansko, vjerujem da bismo kada bi mogli zaviriti u njihove glave, naišli na ogromnu raznolikost razumijevanja, ali također i na one, koji su po meni u većini, a koji se Bogom uopće ne bave, osim kao adresom na koju šalju svoje želje s nalogima za rješavanje i ispunjenje pa mu prema tom ispunjenju i sude, tako da je tren u milosti, a već drugi pljuvan i psovan, iako je milenijima priznati stvoritelj i izvoriste svega.

Prošlo je pedesetak godina od kada sam se na nagovor majke upustio u pohađanje vjeronauka u mjesnoj crkvi. Svećenik je tada bio i vjeroučitelj. Bijaše prilično nervozan i čini mi se prgav, dogmatik u svakom slučaju, a očekivao je potpunu predanost i pažnju nas nekolicine djece, te bezpogovorno prihvaćanje i reproduciranje doktrine koju je podučavao. Naravno, ja radoznalo dijete imao sam pitanja. Evo spornih:

1. Zašto nas Bog kažnjava, kad nas svih, a pogotovo djecu, toliko voli?
2. Zašto Bog koji je svemoguć, dozvoljava egzistenciju vraga, koji maltretira njegovu djecu (nas), stvarajući tako probleme svima, pa i njemu Stvoritelju?

Naravno pitanja koja sam iznio javno, nisu pala na plodno tlo! Prvo još nekako, na koje je uslijedilo protupitanje otkud potiče ta ideja, a ja osokoljen objasnih, kako je on (taj isti vjeroučitelj) izvor. Naime pri dolasku uvijek kaže: Djeco, ne bojte se, vas Bog najviše voli! A netom za tim kada predaje, višestruko iznosi prijetnju Božjom kaznom. Užasno me pogodilo kada sam definiran kao provokator, što mi nije bilo ni na kraj pameti, jer mi se pitanje i dan danas čini sasvim logično. Naravno u međuvremenu sam shvatio kako Bog ne kažnjava, već žanjemo plodove posijanog, te da je Bog u tom procesu čista pravednost, koja svakom daje iste šanse. Nekako se sve primirilo, do pitanja o vragu. E tu je moj vjeroučitelj potpuno izgubio kontrolu nazvavši me sinom komunizma i provokatorom, potegnulo me za uho i potjerao sa sata, zadavši mi pokoru od ne znam koliko molitvi, koju nikada nisam izmolio, kao što se više nisam vratio ni na sate vjeronauka. Nakon toga me moja majka, a po vezi, dala pričestiti jednom drugom svećeniku, kako ne bi gorio u paklu, a ja sam si dao životni zadatak da sve shvatim i da se više nikada u životu ne povodim bez razumijevanja za onim što mi drugi prezentiraju i nude, naročito kada sami nemaju odgovore. Inače što se tiče mog drugog pitanja, objašnjenje iz crkvenih krugova sam dobio tek nedavno. Vjeroučitelj koji mi ga je dao, nakon što sam mu ispričao

prethodnu anegdotu, uz smijeh mi je povjerio da sam dirnuo u jednu od najškakljivijih tema, a ima ih više, za koje i sama crkva nema objašnjenje već kao rješenje nudi dogmu: Bog dozvoljava postojanje vraga iz samo sebi poznatih razloga. Ja sam u međuvremenu došao do vlastitih objašnjenja o čemu ću pisati u slijedećem broju. Sve prije navedeno ne iznosim kao kritiku, već time ilustriram različitost poimanja odnosa s Bogom. Vjeroučitelju sam davno oprostio, štoviše zahvalan sam mu, jer je inicirao moju osobnu potragu i promišljanje, a taj je put za mene jedini ispravan. Zbog toga svoj vjeronauk, iako kratak ocjenjujem iznimno uspješnim. U nastavku kolumne neću raspravljati o tome postoji li Bog, treba li vjerovati i vjerujem li u Boga ili ne.

Ja ne vjerujem! To više nije potrebno! Ja znam...

Naravno teze i shvaćanje odnosa koje iznosim su moje viđenje, pa molim čitatelje da izlaganje tako i shvate.

Početak

Usamljeni Bog.

Zamislite da ste bezgranični potencijal energije i potpuna svijest, da su u vama sve ideje koje su moguće i da možete iz samog sebe iznjedriti što god želite. Jedino ograničenje jest da ne možete duplicirati sebe jer ste bezgranični i savršeni. Zamislite

da ste toga svjesni, ali da ništa od toga ne možete vidjeti jer ništa nije očitovano. Što vam preostaje, ako želite vidjeti svoj odraz? Ne znam jeli jedina, ali jedna mogućnost jest raspršiti se u milijarde manjih sebe, koji će ostati trajno povezani sa vama, kao što svaka pojedina zraka svjetlosti iako naoko samostalna, trajno nastaje u svom izvoru, a padajući i reflektirajući se u ogledalu čini odraz koji reproducira pripadajući dio vašeg lika u potpunosti. Kako bi se taj odraz dogodio na Božanskoj razinu, bilo je potrebno stvoriti život, što predviđa nastanak svemira, odnose prostora i vremena, te definiranje planetarnih sustava i tijela koja će u uvjetima nekih od planeta stvoriti podlogu za što je moguće veći i vjerniji vaš odraz. Da ne bude mutan, odaslat ćete jako svjetlo i stvoriti što savršenije ogledalo, kako bi uživali u toj slici.

Gotovo identične priče o postanku života nalazimo u svetim tekstovima diljem svijeta. Njih su nam dali nadahnuti pojedinci, prenoseći svoje više uvide o strukturi pojavnosti, nakon što su razvili viša čula. Gore navedena ideja je samo modernija verzija, koja se preklapa sa postojećim, a ocrtava temelje odnosa čovjek - Bog.

Povijest odnosa čovjek i Bog

Ponovna potraga za istinom o sebi.

Proučimo li povijest odnosa čovjek – Bog nailazimo uvijek na legende, učenja mudraca, svete zapise i na kraju priznata učenja modernih religija, koja nude enciklopedijski uređena djela u kojima se čuva mudrost vezana uz taj odnos. Ritualni unutar religija stvoreni su vjerojatno zasebno kroz prošlost i rezultat su potrebe mijenjanja korelacije vjerski vođa – vjernici. Sigurno znam da su nekada katolički svećenici bili okrenuti leđima spram vjernika, a danas su licem, što je ne tako stara odluka, kao i ona da se liturgija vodi na lokalnom jeziku, a ne na latinskom. Sve to u biti nema veze sa odnosom prema Bogu, nego uređuje odnose među ljudima, jer Bog je

poliglot, a i sve vidi, pa mu je valjda svejedno na koju stanu smo okrenuti. Također svi kasnije nastali pokreti, reformacije, sekte i slično bavile su se odnosima među ljudima, a ne odnosom s Bogu.

Naoko proizlazi da je razumijevanje suštine odnosa sa Stvoriteljem privilegija nadahnutih pojedinaca, s jedinstvenim sposobnostima duhovnih uvida, što nije točno! Razlog takvom sadašnjem rezultatu je trenutni stupanj visoke odvojenosti ljudskog roda od istraživanja svoje istinske prirode. Nije dovoljan napor pojedinaca. Potrebna je kritična masa iskrenih stremitelja koja će inducirati sinergetsko polje zajedničke težnje ka definiranom cilju. Takva situacija će stvoriti uvijete da sve više ljudi razvije svoj nadčulni osjet i počne doživljavati svoje božansko podrijetlo. No na žalost od toga smo još daleko. Sadašnja snažna orijentacija većine ljudskog roda prema materijalnom s vremenom sigurno svakog pojedinca vodi u bolesno stanje. S druge strane moderna znanost čini veliki zaokret, naročito fizika. Tumačeći svemir deduktivnom metodom ona razvija kvantnu teoriju i dolazi do objašnjenja koja su jedino logična. Proučavajući najsitnije dijelove materije znanstvenici dolaze do zaključka da iza sve pojavnosti stoji jedno beskonačno osvijetljeno polje energije, koje upravlja njome. Što više, toj energiji zvanom kvantno polje pridodaju najviši, nemjerljivi stupanj inteligencije, te tumače kako ta inteligencija već 17 milijardi godina upravlja stvaranjem svemira i materije, po jednom savršenom ustrojstvu koje se ne mijenja. Iako izravno ne priznaje princip Stvoritelja moderna znanost u suštini govori o njegovim kvalitetama, koje možemo naći i u učenjima svih religija.

Bit odnosa

Uloga čovjeka nije da spozna Boga, već samog sebe kao odraz Boga!

Bog, duša, čovjek, ali i sve stvoreno čine nedjeljivu cjelinu često nazivanu i Sveto trojstvo. Stvo-

ritelj oblikuje svoje energetske tijelo idejama u pojavu zvanu život. To čini snižavanjem vibracija, što rezultira pojavom duhovnih hijerarhija, a to nadalje rezultira očitovanjem materije, koja kasnije višestrukim preoblikovanjem postaje podloga za aplikaciju sve kompleksnijih kodova duša. Bog sam sebe, kako bi dobio što vjerniji odraz, kroz taj proces pasivizira dajući sve veći stupanj slobodne volje svakoj pojedinoj zrcalnoj točki. Praktički jedine zakonitosti koje ograničavaju stvoreno su zakoni prostora i vremena, te uzroka i posljedice. Iz toga proizlazi i glavni čovjekov zadatak u tom odnosu, koji potiče iz potreba duše, a to je: Biti što je moguće jasniji odraz svog izvora. Takvo postignuće je jedino moguće u procesu upoznavanja sebe, a što rezultira nestankom osjećaja nepotpunosti koji nas inače trajno prati i uzrok je depresivnih stanja. Njih zamjenjuju doživljaj cjelovitosti i povezanosti sa svime, te viši uvidi.

Zakoni prostora i vremena

Zakoni prostora i vremena isključivo ograničavaju materiju. Upravo promijene unutar materije stvaraju prostor i vrijeme. Stalno definiranje najsitnijih čestica materije na novim pozicijama tvori kretanje, a prostor i vrijeme su kvalitete vezane uz taj dinamizam. Nivoi duha i duša nadilaze ove zakonitosti, jer su izvandimenzionalni i vječni.

Zakon uzroka i posljedice

U prijašnjim člancima sam definirao da je kreator rob vlastite kreacije. Dakle žrtvovanje kaotične aktivnosti preduvjet je čina stvaranja. Život sam po sebi je red očitovan u nedefiniranome. Unutar tog reda vlada slijepa pravda i pravednost. Svaka akcija ima za posljedicu reakciju. Svaka naša misao ima za posljedicu stvaranje uvjeta za njezinu realizaciju. Stvoreni uvjeti i rezultat ovise o čistoći misli. Svaka sumnja rezultira lošijim uvjetima, pa tako i gorim rezultatom.

Zaključak

Ne bavite se Bogom, bavite se svojom kvalitetom.

U potpunosti shvatiti Boga s nivoa utjelovljenog pojedinca je nemoguće. Shvatiti možemo samo dio koji odražavamo, a on je suština naše duše i dostupan je našem umu. Svi daljnji nivoi spoznaje božanskog, posljedica su naše duboke povezanosti sa svemirom i nisu ograničeni na definiciju putem tjelesnih osjeta. Za tu spoznaju trebamo aktivnost viših čula. Sam proces koji tome vodi temelji se na uklanjanju prepreka kako bi ista profunkcionirala, jer su već tu, međutim naša umna aktivnost se temelji na definiciji materijala koji nam donose tjelesni osjeti, tako da je umna spoznaja najčešće ograničena na materijalno i tjelesno. Stvarna istina je da je tijelo svih nas pojedinaca cijeli svemir. Ukoliko uspijemo prestati definirati pojavnost umom i dozvolimo aktivnost viših čula, izvan naših analitičkih procesa, početi će se

pojavljivati ideje i slike koje nadilaze dimenziju standardnog materijalnog promatranja. Počet ćemo spoznavati svoju bit. Ovaj proces je ujedno i put spoznaje Boga, jer ta spoznaja ne može biti stvorena iz i u granicama tijela. Utišavanje analitičkog uma osnovni je preduvjet za više spoznaje. Početak tog procesa uvijek počinje prihvatanjem činjenice da nismo ograničeni tjelesnom dimenzijom i da je naše istinsko biće cijeli svemir sa svim svojim interakcijama, štoviše, da je naše biće život u cijeloj svojoj kompleksnosti. Želim vam uspješnu potragu...

O autoru

Damir Modrić od 1997. godine uspješno razvija praksu F.N.M.T. Fascio-neuro-muskularna terapija pouzdano uklanjanja napetosti iz tkiva koje uzrokuju razne poremećaje, bolesti i programirano emotivno ponašanje. Djeluje u Zagrebu i Rijeci. Informacije na www.anamo.hr ili na telefon 098-864597.

U slijedećem broju: Vrag
Sve do sada objavljene članke autora kolumne moguće je pronaći na www.anamo.hr. ●